

צלותא. וכמה מלאכי חבלה תליין מנייהו. שבועה ממנו אנון ותליין מנייהו שבועין. ובכל ריקועא וריקועא אנון מקטרגין ותליין מנייהו עשרה אלף רבוא. ואי צלותא שלקא שלקא בעטופא דמצנה ותפלין על רישא ודרוקעא, אתמר בהו (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך וראו מפק. שם יי אוקמוה דאיהי תפילין דרישא. ומאן דחזי שם יהוה על רישא, בצלותא דאיהי (יהוה) אדני, מיד בלהו ברחמי. הדיא הוא דכתיב, (תהלים צא) יפול מצדך אלף וגו'.

השלמה מההשמטות (המשך)

כד נהורא איהו (תהלים ל"ג) רננו צדיקים ביי ודא דרגא דצדיק חי עלמין ומתמן רנה וביה פורקנא הדיא הוא דכתיב (ירמיה כ"ג) צמח צדיק ודאי דאיהו עשיראה וצדיק נטיל משמאל ועמודא דאמצעייתא מימינא הדיא הוא דכתיב (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו.

תא חזי, כל אתון אינון מסטרא דאתון דאורייתא דכלילן בשכינתא וצדיק איהו נטיל לשמאלא קץ חי דאיהו יצחק בהפוך חי עלמין קשיר בשמאלא ושכינתא תתאה מסטרא דשמאלא אתמר בה והארץ היתה מסטרא דימינא תוהו ובהו בו הוא מסטרא דעמודא דאמצעייתא וחשף על פני תהום דא שכינתא תתאה ומאן גרים ליה (ל"ה) האי אלא קדשא ברין הוא קודם דברא עלמא הוה סתים יהוה לבתר אתפשטת ה לתתא ואתמר בה והארץ היתה תוהו ובהו ורזא דמלה אלה "תולדות השמים והארץ בהבראם בה" בראם הרי לך דתוה לבושהא תוהו.

ובגין דא כי לא המטיר יי אלהים עד לא הוה נחית נביעו עליה בגין דאדם אין

נחש. ולא ישחית - זה המשחית. והרבה להשיב אפו - זה אף. ולא יעיר כל חמתו - זו חמה, כדי שלא ירדפו אחר התפלה. וכמה מלאכי חבלה תלויים מהם. שבועה ממנים הם, ותלויים מהם שבועים, ובכל רקיע ורקיע הם מקטרגים, ותלויים מהם עשרת אלפים רבוא. ואם תפלה עולה שלמה בעטוף של מצנה ותפלין על הראש והזרוע, נאמר בהם (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם יהוה נקרא עליך וראו ממך. שם ה' פרשוקה שהיא תפלין של ראש. ומי שרואה שם יהוה על הראש בתפלה שהיא אדניי (יהוה), מיד פלם ברחמים. זהו שכתוב (תהלים צא) יפול מצדך אלף וגו'.

בשהאור הוא, רננו צדיקים בה, וזו דרגה של צדיק חי העולמים, ומשם רנה ובו הגאולה. זהו שכתוב (ירמיה כג) צמח צדיק, ודאי שהוא עשירי, וצדיק נוסע משמאל, ועמוד האמצע מימין. זהו שכתוב מימינו אש דת למו.

בא ראה, כל האותיות הן מצד אותיות התורה שכלולות בשכינה, וצדיק נוסע משמאל, קץ חי שהוא יצחק בהפוך. חי העולמים קשיר בשמאל, ושכינה תחתונה מצד שמאל נאמר בה והארץ היתה. מצד הימין תוהו ובהו, בו הוא מצד עמוד האמצעי. וחשף על פני תהום - זו שכינה התחתונה. ומי גרם לה את זה? אלא הקב"ה קדם שברא את העולם היה

נסתר יהוה, אחר כף התפשטה ה' למטה, ונאמר בה והארץ היתה תוהו ובהו, וסוד הדבר - אלה תולדות השמים והארץ בהבראם, בה' בראם. הרי לך שהיה לבושה תוהו ובגד זה כי לא המטיר ה' אלהים, עדין לא היה יורד השפע שלה בגלל שאדם אין, שהיה בעלה נסתר באין. עד שהתפשט ה' מן יהוה, שהוא בינה, שהוא מקור השפע, שהיא נקדה

נסתרת, ומשם השקה את כל פני האדמה. וקדם שיורה היה הקדוש ברוך הוא בונה עולמות ומחריבן, בגלל זה היה השפע יורד באותו זמן היא ראשית מחסד, זהו שכתוב (תהלים פט) אמרתי עולם חסד יבנה. ובגלל זה לא תהו בראה לשבת יצרה, ונאמר בה לא טוב היות האדם לבדו, שלא תהו בראה.

ובזמן שהיה תהו, אמר אלהים לנח, קץ כל בשר בא לפני וגו', קץ של יצחק שנאמר בו כי אתך ראיתי צדיק לפני, שאם אתה היית מבקש רחמים עליהם, לא נחרבו. והוא היה אומר לו ברמז פדי שיקבש רחמים עליהם, ולא ימות משיח שהוא מצד השמאל.

אמר לו, והרי היה בונה עולמות ומחריבן קדם שנברא העולם? אלא מגיד מראשית אחרית, שהקדוש ברוך הוא היה במחשבתו כל הדורות שהיה בונה, ונחרבו קדם שנבראו. ראה שהיו עושים מעשים שיחרבו, וכיון שברא, חשב כאלו חריבם, וזה מדבר עד סוף הימים שאלה תולדות רעות, והיו גורמים דנהר יחרב ויבש. יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני. הנביעה שלו בשני עולמות, שכינה עליונה ושכינה תחתונה. ולנח התגלה מה שהיה ומה שעתידי להיות, ולא בקש עליהם רחמים, עד שבא משה ובקש רחמים, שעתידים היו ישראל שלא יצאו אלא אחד מעיר ושנים ממשפחה, מצד הגבורה שהיו דנים, והחזר העולם לתהו.

ויפקון אלא חד מעיר ושנים ממשפחה מסטרא דגבורה דהוי דינין ויתחזר עלמא לתהו.

דהוה בעלה לעילא סתים באין עד דאתפשט ה' מן יה"ו דאיהו בינה □ דאיהו מקורא דנביעו דאיהו נקודה סתימא ומתמן והשקה את כל פני האדמה וקודם דנחתת הוה קדשא ברוך הוא בונה עולמות ומחריבן, בגין דא הוה נביעו נחית בהווא זמנא הוא שירותא מחסד הדא הוא דכתיב (תהלים פ"ט) אמרתי עולם חסד יבנה ובגין דא לא תהו בראה לשבת יצרה ואתמר בה לא טוב היות האדם לבדו דלא תהו בראה.

ובזמנא דהוה תהו אמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני וגו' קץ דיצחק דאתמר ביה כי אתך ראיתי צדיק לפני דאי אנת הוית פעי רחמי עליהו לא אתחרבו ואיהו הוה אמר ליה ברמז בגין דיבעי רחמי עליהו ולא ימות משיח דאיהו מסטרא דשמאלא.

אמר ליה והא בונה עולמות ומחריבן קודם דאתברי עלמא הוה אלא מגיד מראשית אחרית דקודשא ברוך הוא הוה במחשבתיה כל דרין דהוה בונה ואתחריבו קודם דאתבריאו חזא דהו עבדין עובדין דיתחריבו וכיון דברא חשב כאילו חריב לון ודא ממלל עד סוף יומין דאלין תולדין בישיין והו גרמין דנהר יחרב ויבש יחרב בבית ראשון ויבש בבית שני נביעו דיליה בתרין עלמין שכינתא עלאה ושכינתא תתאה ולנח אתגלייא מה דהוה ומה דעתידי למהוי ולא בעא רחמי עליהו עד דאתא משה ובעא רחמי דעתידין הו ישראל דלא